

Българиѣ, Гръциѣ и срѣшу области-ты Германскы не ставахъ отъ нужды за привзиманія, а само отъ корыстолюбіе, и отъ любовь къмъ весель, подвиженъ животь, и отъ гордо юначество. Като възсѣдняхъ свои-ты враньи конье, ти ся пуцахъ на далечны нападенія, и чясто имъ ся случяваше да размѣтятъ цѣлѣ Германіѣ, доклѣ най послѣ ся събрахъ всичкы-ти Нѣмци, подѣ начялство-то на Императора Генриха Птицелова, и като забиколихъ тыя юначи подѣ Авибургъ въ Бавариѣ, поблѣскахъ ги добрѣ, и ги принудихъ за врѣмя да не закачатъ Германіѣ.

На истинѣ, Българе-ти, като имъ бяхе още цѣла Дръжава-та, и като имахъ тишинѣ и рядъ на общи-ты си работы, могли сѣ да възпрѣтъ успѣхы-ты на Унгаре-ты; нѣ, за щастіе-то на Унгаре-ты, възстанѣла-та Сръбія имъ бяхе голѣма прѣграда, и работы-ты имъ ся съгласувахъ съ интереса на Сръбы-ты, така что-то тиѣ пакъ въ 943 годиниѣ нападнахъ силно на Македоніѣ.

За по' голѣмо нещастіе на Българе-ты, въ Южнѣ Унгариѣ двама Българскы Князове, които, както ся види, были сѣ отъ партіѣ-тѣ на искатели-ты на престола, обявихъ себе си независимы отъ Петра I. Единный отъ тѣхъ, кого-то Унгарскы-ты лѣтописи наричатъ Мелумородъ, живялъ въ Българско-то Графство, въ Великий Варадинъ, и управлявалъ околия-тѣ странѣ; а другий, сынъ на Золана живялъ въ Сегединъ. Тиѣ най напрѣдъ ся посбутали съ главны-ты повелители Унгарскы, послѣ ся и поскарали, доклѣ най послѣ и изгубихъ живота си, а земи-ты имъ, спорядъ военнѣ-тѣ правдинѣ, прѣминахъ въ наслѣдство на Унгаре-ты. А третій, Владъ, управлявалъ Темешко-то Жюпанство, вѣроятнo отъ имя-то Царско.

Въ това врѣмя, като Унгаре-ти ся поселихъ тукъ тамъ въ срѣднѣ-тѣ чясть на Унгариѣ, тѣхни-ти сподвижници, Руссы, засѣднахъ въ Сѣверны-ты мѣста. Главнo-то имъ сѣдалище бяхе около Прѣсбургъ или Погонь; тука тиѣ си направихъ нѣколко крѣпости; главна-та е была градъ-тѣ съ крѣ-